

Orde van dienst voor zondag 16 augustus 2026

Orgelspel

Welkom door ouderling van dienst

Lied 276: 1 en 2

Bemoediging en groet

Gebed om ontferming

Loflied 146a: 1

Gebed

Lied 333 (3x)

Eerste lezing Genesis 6-8 uit Groeibijbel, Piet van Midden

“Noach”, zei God, “Luister eens naar me. Ik heb spijt. Hoor je me? Ik heb spijt dat ik de mensen gemaakt heb. Ik begin helemaal opnieuw, met een schone lei. Jij, je vrouw, je kinderen, jullie zijn de enige mensen op wie ik kan vertrouwen.”

Noach keek verbaasd op. Hij had God nog nooit zo boos gezien en hij zag wel dat het menens was. God had zijn hele plan al klaar en vouwde een grote bouwtekening open.

“Het lijkt op een doods-kist”, zei Noach, “daar stap ik niet in, wat wilt u er mee?”

“Noach, het is een ark, een reddingsboot. Ik heb over elk latje nagedacht. Het lijkt wel een doods-kist, maar geloof me: alleen wie in deze kist zit wordt gered”.

“Een boot?” vroeg Noach, “hier op het droge?”

“Ik ga het laten regenen”, zei God, “tot alles wat leeft ten onder is gegaan. Maar met jou en jouw gezin wil ik verder”. Toen ging Noach aan het werk.

De ark was nog maar net klaar of God zei: “Ga in de boot Noach, jij en je hele familie. En ook alle dieren: van alle dieren één paar en van alle dieren die je mag opeten zeven paar”.

Iedereen ging de ark in, mens en dier. Noach vond het maar eng. Hij had tijdens de bouw steeds gezegd: “Ik maak een grote doods-kist” en nu moest hij er nog instappen ook. God deed de deur achter hem dicht. Er was geen weg meer terug.

Toen begon het te regenen, veertig dagen en veertig nachten. De aarde werd weer als in het begin: water, water en nog eens water. Behalve dan die boot, die drijvende doods-kist. Daarin zat de hele schepping.

Toen dacht God aan Noach. De regen stopte en het water liep weg. De ark kwam vast te zitten. Langzaam werd de aarde droog.

Na veertig dagen deed Noach een raam open. Hij liet een raaf uitvliegen. “Die scharrelt zijn kostje overal bij elkaar”, dacht hij. De raaf vloog heen en weer, totdat de aarde droog geworden was.

Daarna nam Noach een duif. “Waar een duif kan leven, kan ik ook leven. Die hoort een beetje bij de mensen”. Het duurde zeven dagen voor de duif een boomtak vond om op te zitten. Maar na die week kwam de duif terug met een vers olijfblad in de snavel. Toen wist Noach genoeg. De heuvels waren weer droog. Hij kon weer leven.

Psalm 74: 7 en 10

Tweede lezing Joh. 20: 19-23 (NBV21)

Lied 635: 1, 2, 6 en 8

Overdenking (+ foto)

Meditatief orgelspel

Lied 630: 1, 2 en 4

Geloofsbelijdenis

Lied 344

Kollekte

Dankgebed en voorbeden

Lied 910: 1 en 4

Zegen

Orgelspel